

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-86/09)

(2009/C 113/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i P. Katsimani, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odrzuceniu oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w przetargu nieograniczonym MARE/2008/01 na „Świadczenie usług informatycznych i usług z nimi związanych, w tym utrzymanie i rozwój systemów informatycznych DG MARE” ⁽¹⁾ przekazanej do wiadomości skarżącej pismem z dnia 12 grudnia 2008 r. oraz wszystkich późniejszych powiązanych z nią decyzji, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wyłonionemu w przetargu wykonawcy;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie 2 520 000 EUR tytułem wyrównania szkód poniesionych przez skarżącą w związku z uczestnictwem w tym postępowaniu przetargowym;
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, także w przypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności wydanej przez pozwaną decyzji o odrzuceniu oferty złożonej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w przetargu nieograniczonym MARE/2008/01 na „Świadczenie usług informatycznych i usług z nimi związanych, w tym utrzymanie i rozwój systemów informatycznych DG MARE” oraz udzieleniu zamówienia wyłonionemu w przetargu wykonawcy. Skarżąca wnosi nadto o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za szkody, które poniosła — jak twierdzi — w związku z postępowaniem przetargowym.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze twierdzi ona, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, gdyż nie uwzględniła sformułowanych w art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia finansowego ⁽²⁾ kryteriów wykluczenia z procedury przetargowej w odniesieniu do członka zwycięskiego konsorcjum i dopuściła się wobec skarżącej dyskryminacji, gdyż nie umożliwiła jej zapoznania się z dostępną dokumentacją techniczną oraz kodami źródłowymi, do których dostęp miał wyłącznie wyłoniony w przetargu wykonawca. Skarżąca twierdzi także, iż waga, jaka w przetargu tym przypisana została kryterium „najkorzystniejszej pod względem gospodarczym oferty” praktycznie neutralizowała znaczenie czynnika ceny, co stanowi naruszenie przepisów rozporządzenia finansowego. Ponadto skarżąca podnosi, że pozwana dokonała oceny złożonej przez nią oferty w oparciu o kryteria inne niż te, które sformułowano w specyfikacji warunków zamówienia, naruszając przez to obowiązek przejrzystości.

Po drugie skarżąca utrzymuje, że pozwana nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia swej decyzji, w szczególności zaś w odniesieniu do kryteriów jakościowych 2 i 3, naruszając tym samym zasadę przejrzystości.

Po trzecie skarżąca wyraża swe zastrzeżenia co do tego, że członkowie komisji przetargowej pełnili swe funkcje, mimo iż pozostawali oni w konflikcie interesów, naruszając przez to wymogi proceduralne.

Po czwarte skarżąca twierdzi, iż pozwana popełniła kilka oczywistych błędów w ocenie i przekroczyła granice uznania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008/S 115-152936

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2009 r. — Gråhundbus v/Jørgen Andersen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-87/09)

(2009/C 113/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gråhundbus v/Jørgen Andersen (Ballerup, Dania) (przedstawiciele: M. Nissen, J. Rivas de Andrés, J. Gutiérrez Gisbert, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności ostatecznego stanowiska Komisji dotyczącego drogi Kopenhaga — Ystad, zawartego w pkt 75, 76 i 145 decyzji Komisji z dnia 10 września 2008 r. dotyczącej sprawy pomocy przyznawanej przez państwo C-41/08 (NN 35/08) — Danske Statsbaner;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 września 2008 r. dotyczącej sprawy pomocy przyznawanej przez państwo C-41/08 (NN 35/08) — Danske Statsbaner;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 września 2008 r. o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 WE w odniesieniu do pomocy państwowej rzekomo przyznawanej przez Danię na rzecz Danske Statsbaner (zwanej dalej „DSB”) na kolejowy transport osób pomiędzy Kopenhagą a Ystad w drodze umów o świadczenie usług użyteczności publicznej zawartych pomiędzy duńskim Ministrem ds. Transportu a przedsiębiorstwem publicznym DSB (sprawa C 41/08 (NN 35/08) — Danske Statsbaner) Zainteresowane strony zostały wezwane do przedstawienia uwag. ⁽¹⁾

Skarżąca zajmuje się transportem osób na drodze Kopenhaga — Ystad.

Na poparcie swojej skargi podnosi trzy zarzuty.

W pierwszej kolejności zarzuca ona to, że Komisja popełniła błąd co do prawa, podejmując decyzję, zgodnie z którą duński rząd nie popełnił oczywistego błędu w ustaleniach, stwierdzając, że droga Kopenhaga-Ystad stanowi usługę publiczną lub usługę leżącą w ogólnym interesie gospodarczym.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd co do prawa w ten sposób, że w świetle posiadanych przez nią informacji nie miała ona wątpliwości co do zakwalifikowania drogi Kopenhaga — Ystad jako obowiązku usług użyteczności publicznej lub usług leżących w ogólnym interesie gospodarczym lub usługi użyteczności publicznej. Podnosi, że Komisja nie powinna była akceptować argumentu podniesionego przez rząd duński bez jego przedyskutowania lub zbadania.

Po trzecie, skarżąca utrzymuje, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia swojej decyzji z naruszeniem obowiązku ciężącego na niej na mocy art. 253 WE, jako że jedyne uzasadnienie zawarte w decyzji polega na powtórzeniu argumentów rządu duńskiego.

(¹) Dz.U. 2008 C 309, s. 14.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2009 r. — Strategi Group przeciwko OHIM — Reed Business Information (STRATEGI)

(Sprawa T-92/09)

(2009/C 113/78)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Strategi Group Ltd (Manchester, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: N. Saunders, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Reed Business Information (Issy-Les-Moulineaux, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 18 grudnia 2008 r. w sprawie R 1581/2007-2 i przekazanie wniosku o rejestrację do OHIM celem prowadzenia postępowania; oraz
- obciążenie OHIM (oraz wszystkich interwenientów) kosztami niniejszego postępowania jak również kosztami postępowania odwoławczego przed Izbą Odwoławczą OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „STRATEGI” dla usług należących do klasy 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Reed Business Information

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Stratégies” zarejestrowany we Francji pod nr 1 240 001 dla towarów i usług z klas 9, 16, 28, 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 43 rozporządzenia Rady nr 40/94, z uwagi na to, że Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła w okolicznościach niniejszej sprawy, że używanie znaku towarowego jako tytułu czasopisma może stanowić używanie tego znaku w odniesieniu do usług oferowanych w tej publikacji, nie określiła wymogów co do właściwych dowodów koniecznych do wykazania rzeczywistego używania w tych okolicznościach oraz nie uwzględniła należycie dowodów przedstawionych na podstawie prawidłowych zasad; Ponadto lub ewentualnie naruszenie zasady 22 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 (¹), gdyż Izba Odwoławcza nie zastosowała prawidłowo tego przepisu do okoliczności niniejszej sprawy, ze względu na to, że nie dostarczyła wskazówek co do dowodów wymaganych do wykazania używania znaku czy też błędnie uznała, że dowody przedstawione przez stronę wnoszącą sprzeciw były niewystarczające do wykazania używania znaku towarowego w odniesieniu do przywołanych usług.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2009 r. — von Oppeln-Bronikowski i von Oppeln-Bronikowski przeciwko OHIM — Pomodoro Clothing (promodoro)

(Sprawa T-103/09)

(2009/C 113/79)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anna Elisabeth Richarda von Oppeln-Bronikowski i Baron Zebulon Baptiste von Oppeln-Bronikowski (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. Knies)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pomodoro Clothing Company Ltd. (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 stycznia 2009 r. w sprawie R 325/2008-1